

[Jørgen Estrup]

forbindelse med forsvarsforliget sikret os, at der er blevet fritstillet midler. Derfor kan vi fra radikal side naturligvis sige, at der er skaffet finansiering. Om det dækker resten af Folketinget, kan jeg ikke sige. Jeg kan kun sige, at der er en ganske bred kreds bag forsvarsforliget, og at det naturligvis er en af de ting, vi må snakke om i forbindelse med betænkningen over beslutningsforslag nr. B 24.

Hvad angår spørgsmålet om at krænke menneskerettighederne, vil jeg igen henvise hr. Aage Brusgaard til udenrigsministeren, som jeg ved også lægger betydelig vægt på overholdelse af menneskerettighederne og i øvrigt på at leve op til det, der står i Udenrigsudvalgets kriterier, hvor menneskerettighederne ganske rigtigt indgår.

Til hr. Glønborg blot dette, at jeg ikke synes, vi skal tærskle langhalm på, at hr. Glønborg og hans parti har fremlagt et forslag om en kommission vedrørende ulandsmidlerne. Vi synes, der var modhager i det forslag; det er vel en ærlig sag. Vi har ikke på noget tidspunkt prøvet at holde hr. Glønborg ude af nogen diskussion, og hr. Glønborg har ikke selv henvendt sig om dette forslag, til trods for at det blev annonceret i august. Derfor synes jeg, vi skulle stoppe den diskussion og i stedet glæde os over, at vi er enige om sigtet og målet, og at vi gør det i fællesskab. Det er det, der ligger i finanslovaftalen.

Så til udenrigsministeren, hvor man en gang imellem bliver mere overrasket, end man egentlig troede det var muligt. Jeg mindes for et år siden, hvor jeg ikke kunne undgå at kalde udenrigsministerens reaktioner for lidt af en juledepression, og det er muligt, det er det samme, der gør sig gældende i dag; det skal jeg ikke udtale mig om. Men jeg synes nok, udenrigsministeren burde bruge sin surhed over dette forslag i en anden sammenhæng end til at gå på grænsen til – og det synes jeg bedst hr. Aage Brusgaards citat understreger – på grænsen til injurier.

Der er ikke nogen grund til at tage den diskussion, hr. udenrigsminister, for det vil vise sig efterfølgende, hvad der er aftalt. Hvis jeg er gået for langt i dag, vil jeg jo få det at vide i det videre arbejde, og derfor er der ikke nogen grund til at komme med gisninger og alle mulige ting. Jeg plejer normalt at holde mig ganske tæt til det, jeg opfatter som sandheden og vir-

keligheden, og jeg ville ønske, udenrigsministeren ville gøre nøjagtig det samme og derfor i en situation, hvor han måtte have en anden opfattelse, lade være med at klandre motiverne hos sin modpart, men i stedet sige, at vi må have det afklaret, hvis der er et problem.

Jeg mistænker desværre udenrigsministeren lidt for at prøve at undslippe hr. Aage Brusgaards bebrejdelser og en diskussion med hr. Aage Brusgaard. I stedet kaster han sig over mig og prøver at klandre Det Radikale Venstre for urent trav. Det er der selvfølgelig ikke tale om i denne sag. Jeg synes, det ville klæde både udenrigsministeren og Folketinget, at vi holdt en pænere tone, og at vi, hvad der er en naturlig sag, selvfølgelig lever op til aftaler. Jeg tror ikke, udenrigsministeren kan finde et eneste eksempel på, at jeg og Det Radikale Venstre ikke har levet op til aftaler. Det gør vi også i denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Forhandling om redegørelse nr. R 5:

Miljøministerens redegørelse af 12. november 1992 om regeringens handlingsplaner for renere teknologi samt affald og genanvendelse 1993-97.

(Redegørelsen anmeldt 12/11 92. Redegørelsen givet 12/11 92. Beslutning om forhandling 12/11 92).

Forhandling

Helen Beim (S):

Det er en spændende handlingsplan, vi har foran os; for første gang omfatter den hele af-